

Методична тема:

«Вплив дидактичних ігор на формування інтересу учнів до математики в спеціальній школі»

В. О. Сухомлинський писав: «Гра – це величезне світле вікно, крізь яке в духовний світ дитини вливається життєдайний потік уявлень, понять про навколишній світ. Гра – це іскра, що засвічує вогник допитливості. То що ж такого в тому, що дитина вчиться писати граючись, що на якомусь етапі інтелектуального розвитку гра поєднується з працею, і вчитель не так уже часто говорить дітям: “Ну, пограли, а тепер будемо трудитися!”»

В організації освітнього процесу значну увагу приділяю формуванню позитивної навчальної мотивації учнів з особливими освітніми потребами. З цією метою використовую різні методи та засоби стимулювання у процесі навчання дітей з порушеннями інтелекту, зважаючи на наявну у них низьку пізнавальну активність. Серед методів стимулювання у навчальній діяльності виділяю методи формування пізнавального інтересу та методи стимулювання обов'язку й відповідальності у навчанні. Одним з методів яким користуюся для формування пізнавального інтересу є дидактичні ігри, що забезпечують різноплановість організації навчального процесу.

Ефективність проведення дидактичних ігор передбачає урахування індивідуально-психологічних особливостей учнів з особливими освітніми потребами та відповідно реалізацію індивідуального підходу у процесі гри. Саме у процесі гри розвиваються навички самостійного мислення, потяг до знань. Граючись, вони ніби мимоволі вчаться, пізнають, запам'ятовують нове, орієнтуються в надзвичайних ситуаціях, поповнюють запас уявлень, понять, розвивають фантазію. Навіть пасивні діти підключаються до гри з неабияким бажанням, стараючись не підвести товаришів.

Дидактичні ігри, які застосовую на уроках вносять різноманітність, емоційне забарвлення у навчальну роботу, розвиває кмітливість і спостережливість.

Суть дидактичної гри полягає в розв'язуванні пізнавальних завдань, сформульованих в цікавій, привабливій і популярній формі. Це дає мені змогу добитися розуміння математичних понять і, отже, зацікавити математикою.

Отже, дидактична гра у навчальному процесі створює мотивацію, близьку до природної, збуджує інтерес, підвищує рівень навчальної праці, розвиває комунікативні навички. Порівняно з іншими формами навчання й виховання, перевага гри полягає в тому, що вона досягає своєї мети непомітно для учнів з особливими освітніми потребами. Саме тому, навчання є всеохоплюючим, доступним, цікавим, різноманітним. Коли використовую на уроці елементи гри, то в класі створюється доброзичлива обстановка, бадьорий настрій, бажання вчитися. Дитина в грі має право на помилку, тому в своїй роботі дозволяю дітям помилятися і навчатися на своїх помилках. У процесі дидактичної гри учні з особливими освітніми потребами вчаться на практиці самостійно застосовувати одержані знання в нових, ігрових умовах, що сприяє їхньому розумовому розвитку.

На уроках використовую дидактичні ігри за допомогою яких відточується розум дитини, розвиваються його пізнавальні сили, нахили і здібності. Вміло використовуючи ігрові ситуації я подаю будь-який математичний матеріал дохідливо, доступно, зрозуміло, а, отже, і цікаво.

Гра для дитини - це праця, гра - це навчання. Гра приносить радість дітям. Навчання теж має бути радісним. Тому я не відриваю дітей з особливими освітніми потребами від гри, а навчаю їх через гру.

«Гра - це є творчість, гра - це є праця, а праця - шлях дітей до пізнання світу.»
/М. Вашуленко

